

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: K-2 Corp.

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: słowny wspólnotowy znak towarowy nr 5233119 „ZOOT” dla towarów z klas 9 i 25; graficzny wspólnotowy znak towarowy w kolorach czarnym i białym nr 4719316 „SPORTS ZOOTS” dla towarów i usług z klas 25, 35, 36 i 41

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: uwzględnienie sprzeciwu w stosunku do części spornych towarów i usług

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe uchylenie zakwestionowanej decyzji

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 8 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady nr 207/2009.

Skarga wniesiona w dniu 22 października 2012 r. — Sothys Auriac przeciwko OHIM -Grand Hotel Primavera (BEAUTY GARDEN)

(Sprawa T-470/12)

(2013/C 26/103)

Język skargi: francuski

Strony

Strona skarżąca: Sothys Auriac (Auriac, Francja) (przedstawiciel: adwokat A. Berthet)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izbą Odwoławczą była również: Grand Hotel Primavera SA (Borgo Maggiore, San Marino)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie dopuszczalności niniejszej skargi;
- stwierdzenie nieważności decyzji Pierwszej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 12 lipca 2012 r. w sprawie R 1419/2011-1;
- obciążenie OHIM kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarejestrowany wspólnotowy znak towarowy będący przedmiotem wniosku o unieważnienie prawa do znaku: słowny znak towarowy „BEAUTY GARDEN” dla towarów z klas 3, 5, 29, 30 i 32 — wspólnotowy znak towarowy nr 3 456 134

Właściciel wspólnotowego znaku towarowego: strona skarżąca

Strona wnosząca o unieważnienie prawa do wspólnotowego znaku towarowego: Grand Hotel Primavera SA

Uzasadnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku: krajowy graficzny znak towarowy zawierający element słowny „BEAUTY GARDEN” dla towarów z klas 3 i 5

Decyzja Wydziału Unieważnień: częściowe uwzględnienie wniosku o unieważnienie prawa do znaku

Decyzja Izby Odwoławczej: częściowe oddalenie odwołania i stwierdzenie częściowej nieważności decyzji Wydziału Unieważnień oraz jej zmiana przez Izbę Odwoławczą

Podniesione zarzuty:

- naruszenie art. 76 ust. 1 i art. 75 rozporządzenia nr 207/2009
- naruszenie zasady ogólnej uzasadniania decyzji OHIM oraz zasady kontryktoryjności

Skarga wniesiona w dniu 1 listopada 2012 r. — Aer Lingus przeciwko Komisji

(Sprawa T-473/12)

(2013/C 26/104)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Aer Lingus Ltd (Dublin, Irlandia) (przedstawiciele: K. Bacon, D. Scannell, barristers i A. Burnside, solicitor)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności (lub, ewentualnie, stwierdzenie częściowej nieważności) decyzji Komisji z dnia 25 lipca 2012 r. w sprawie pomocy państwa SA.29064 (2011/C) (ex 2011/NN) — Zróżnicowane stawki podatku od pasażerskiego transportu lotniczego wprowadzone przez Irlandię; oraz
- obciążenie pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

- 1) W ramach zarzutu pierwszego strona skarżąca twierdzi, że strona pozwana naruszyła prawo, stwierdzając w zaskarżonej decyzji, że niższa stawka podatku stanowi niezgodną z prawem pomoc państwa. W szczególności Komisja błędnie uznała wyższą stawkę podatku za „podstawową” stawkę podatku do celów ustalenia czy niższa stawka podatku stanowiła selektywną korzyść. Ponieważ wyższa stawka podatku była nieważna zgodnie z bezpośrednio skutecznymi przepisami prawa UE, nie mogła być zgodnie z prawem uznana za „podstawową” stawkę referencyjną w tym celu. Z tych samych powodów Komisja błędnie stwierdziła, że linie lotnicze objęte niższą stawką podatku odniosły korzyść odpowiadającą 8 EUR za pasażera.
- 2) W ramach zarzutu drugiego strona skarżąca twierdzi, że nawet gdyby Komisja mogła zgodnie z prawem uznać niższą stawkę podatku za stanowiącą pomoc państwa w rozumieniu art. 107 ust. 1 TFUE, nakaz odzyskania pomocy od linii lotniczych objętych niższą stawką podatku w okolicznościach, w których wyższa stawka podatku powinna być również jednocześnie odprowadzona, naruszył zasadę pewności prawa, zasadę skuteczności i zasadę dobrej administracji. Z tego powodu zaskarżona decyzja nakazująca odzyskanie pomocy stanowiła naruszenie art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/99 ⁽¹⁾.
- 3) W ramach zarzutu trzeciego strona skarżąca twierdzi, że pozwana również naruszyła prawo i popełniła błąd w zakresie ustaleń faktycznych, wskazując operatorów linii lotniczych objętych niższą stawką podatku jako beneficjentów domniemanej pomocy w kwocie 8 EUR za pasażera i nakazując odzyskanie pomocy na tej podstawie w okolicznościach, w których Komisja przyznała, iż ciężar podatku mógł być poniesiony przez pasażerów, którzy byli zatem głównymi beneficjentami niższej stawki.
- 4) W ramach zarzutu czwartego skarżąca twierdzi, że ponieważ niemożliwe jest odzyskanie 8 EUR za pasażera a posteriori od pasażerów, którzy skorzystali z niższej stawki podatku, nakaz odzyskania w tych okolicznościach działa jak dodatkowe opodatkowanie danych linii lotniczych, a zatem jest równoznaczny z niezgodną z prawem penalizacją tych linii lotniczych zamiast z przywróceniem sytuacji istniejącej przed przyznaniem domniemanej pomocy. Jest to nieproporcjonalne i stanowi naruszenie zasady równego traktowania, a zatem kolejne naruszenie art. 14 rozporządzenia Rady (WE) nr 659/99.
- 5) W ramach zarzutu piątego skarżąca twierdzi, że pozwana nie uzasadniła lub nie uzasadniła w wystarczającym stopniu nakazu odzyskania pomocy oraz określenia wysokości kwoty pomocy na 8 EUR za pasażera.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 659/1999 z dnia 22 marca 1999 r. ustanawiające szczególne zasady stosowania art. 93 traktatu WE (Dz.U. L 83, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 5 listopada 2012 r. — Coca-Cola przeciwko OHIM — Mitico (Master)

(Sprawa T-480/12)

(2013/C 26/105)

Język skargi: angielski

Strony

Strona skarżąca: The Coca-Cola Company (Atlanta, USA) (przedstawiciele: S. Malynicz, barrister, D. Stone i L. Ritchie, solicitors)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Stroną postępowania przed Izłą Odwoławczą była również: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) (Damaszek, Syria)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Drugiej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory) z dnia 29 sierpnia 2012 r. w sprawie R 2156/2011-2; oraz
- nakazanie OHIM i Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico) pokrycia własnych kosztów i kosztów poniesionych przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłaszający wspólnotowy znak towarowy: Modern Industrial & Trading Investment Co. Ltd (Mitico)

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: Graficzny znak towarowy „Master” dla towarów z klas 29, 30 i 32 — wspólnotowy znak towarowy nr 9091612

Właściciel znaku lub oznaczenia, na które powołano się w postępowaniu w sprawie sprzeciwu: Strona skarżąca

Znak lub oznaczenie, na które powołano się w sprzeciwie: Graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 8792475; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 3021086; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 2117828; graficzny wspólnotowy znak towarowy „Coca-Cola” nr 2107118; graficzny znak towarowy „C” zarejestrowany w Zjednoczonym Królestwie pod nr. 2428468

Decyzja Wydziału Sprzeciwów: Oddalenie sprzeciwu w całości